

3. Annabelle

Když doma u Warrenových zazvoní telefon a na druhém konci linky se ozve zasmužilý hlas nějakého duchovního, který chce mluvit s Edem, je pravděpodobné, že se stalo něco vážného. Právě tak tomu bylo i na začátku případu „Annabelle“.

Tentokrát příslušné hlášení přišlo od kněze episkopální církve. Ten volal z její kanceláře v Connecticutu, aby předal zprávu od jiného duchovního, který působil též v Connecticutu, ale na jiném místě. Ačkoli informace prezentované knězem byly zkratkovité, Ed Warren pochopil, že se jedná o dvě zdravotní sestry, které „komunikovaly“ s něčím, co považovaly za lidského ducha. Onen kněz o jejich tvrzení nicméně pochyboval, protože součástí prosby o pomoc bylo tvrzení, že přítel jedné z nich byl při této komunikaci napaden – fyzicky. Ačkoli zranění nebylo vážné, nadpřirozené aktivity neustávaly a jedna z dívek byla evidentně přesvědčena o tom, že se v jejich bytě nachází nějaká cizí bytost.

„Mohli byste,“ požádal duchovní Eda, „celý případ vyšetřit a jako démonolog navrhnout, jestli mají být oficiálně provedena nějaká konkrétní opatření?“

Ed souhlasil s hodnocením kněze a jeho názorem, že by příčinou mohla být nějaká negativní spirituální entita, a ujal se případu. Kněz pak

Edovi nadiktoval telefonní číslo a jména obou mladých žen. Po rozhovoru s knězem Ed okamžitě vytočil číslo, které dostal. Poté, co se spojil s jednou ze sester, si Ed ověřil existenci problému a řekl oběma dívkám, že se za nimi s Lorraine ihned vypraví.

Ačkoli na mezistátní dálnici nebyl onoho dne rušný provoz, Warrenovým trvalo přes hodinu, než dojeli k modernímu, nízkopodlažnímu bytovému komplexu. Warrenovi zaparkovali vůz, došli ke vstupním dveřím a Ed zazvonil na zvonek. Vzal s sebou magnetofon, fotoaparát a kufřík na dokumenty. Uvnitř se brzy ozvaly kroky spěchající ke dveřím. Zarachotil zámek na závoru, dveře se otevřely a v nich stála Deirdre Bernardová, atraktivní, ale vážně se tvářící dívka ve věku asi pětadvaceti let. Ed a Lorraine Warrenovi se představili a byli uvedeni do bytu.

Mladá zdravotní sestra provedla Warrenovy prostorným obývacím pokojem až do kuchyně. U jídelního stolu tam seděli Cal Randell a jeho snoubenka Lara Cliftonová a pili kávu. Deirdre je představila Warrenovým, oba mladí lidé byli ale velmi málomluvní. Jejich vážné, přepadlé obličejové hovořily za vše. Warrenovi si přisedli ke stolu. Ed vložil do magnetofonu kazetu, zapnul nahrávání a uvedl nejprve datum, čas, adresu a celá jména všech přítomných.

„Dobře,“ zahájil Ed jejich sezení. „Chtěl bych slyšet celý příběh, úplně od začátku. Kdo z vás mi může vyprávět, co se tu všechno stalo?“

„Já,“ řekla Deirdre.

„Dobře, Cale, Laro, prosím doplňte případně jakékoli detaily, pokud by Deirdre nějaké podstatné věci vynechala,“ nařídil jim Ed.

„Jsou tady vlastně dva různé příběhy,“ začala se svým vyprávěním Deirdre. „Jeden se stal na začátku tohoto týdne a týkal se Cala. Ten druhý je o Annabelle. Já se ale domnívám, že jsou oba o Annabelle. Ale nejsem si jistá.“

„Kdo je Annabelle?“ zeptal se ihned Ed.

„Patří Deirdre,“ odpověděla Lara.

„Patří?“ podivila se Lorraine. „Je Annabelle živá, dýchající bytost?“